

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 20. De oratione matutina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

Fac ad Deum orationem Davidis; & dic ei Septembes.
cum hoc Propheta: pone Domine custodiam ori
meo, & ostium circumstantiæ labijs meis, ut non *Psalm. 149*
delinquam in lingua mea.

Si quis autem purat, se Religiosum esse,
non refrænans linguam suam, sed seducens
cor suum, hujus vana est Religio. *Iacobi 1. 26.*

Facilius est tacere, quam verbo non
excedere. *Imit. Christ l. 1. c. 16.*

DIES XX.

De Oratione Matutina.

I.

Oratio matutina functio esse videtur
homini etiam non Christiano per-
quàm necessaria: quantopere igitur ad eam
persolvendam Christianus obligatur? Deus
prima est nostra origo; itaque non cultum
duntaxat, sed primum cultum ejus Maje-
stati præstare tenemur, manè eum adoran-
do. Atque hoc negligere sine injustitia,
& quadam sacrilegij specie non possumus.
Sic Spiritus Sanctus nos hortatur: *Iustus cor Eccli. 49.*
suum tradet ad vigilandum diluculo ad Domi-
num, qui fecit illum, & in conspectu Altissimi *v. 60.*
deprecabitur. In sacris litteris Deus fru-
gum

September.

gum, atque animalium primitias ardentissimè ambire videtur; sæpiùs, & instantissimè eas sibi offerri præcipit, & ijs, qui id non præstant, pœnas horrendas minatur. Unde oritur tam ardens easdem obtinendi desiderium, & zelotypia? quid enim adde ipsius gloriæ poterant fructus oblatis, bestiae jugulatae? per hoc ostendere nobis voluit, quantopere cordis nostri primitias affectaret, quantumque sibi doleret injuria, quam ei inferremus, si illas, Deo iniquè posthabito, creaturis consecrarem. Omnes creaturæ Deum suum venerari cultu religioso debent: sed cultus iste, omnibus alijs posthabitis, divinæ Majestati omnium primò deferendus est. Si igitur diei reliquias Deo colendo tribuimus, haberetne acquiescendi causam in eo, quod mundus, & creaturæ ipsi fecere reliquum? annon Ethnici, qui tam solliciti erant, primum hunc cultum idolis suis præstandi, & Turcæ, qui in ipso armorum tumultu quinquies de die Deum adorare solent, Christianos condemnabunt?

II. Beneficijs Dei assiduè fruimur; possumusne prompti nimis esse ad agendas Deo grates? annon primus cordis nostri motus, cum expergiscimur, esse debet motus grati animi? atque ad hoc eò magis ob-

li-

obligamur, quod rursus evigilemus novo September.

Dei beneficio, qui de nocte nos à repentina, & unà forsan à morte æterna servavit; in quam peccatum, cui eramus obnoxij, nos adduxisset. Quàm multis hominibus id hac ipsa obvenit nocte! an non eorum infelicitas cuiusdam admonitionis, & incitamenti est loco ad gratam animi erga Deum significationem, qui nos ab illa tuitus est? quodlibet vitæ nostræ momentum pluribus Dei beneficijs insignitur; ut eorum nec unicū sit, in quo nos non conservet, in quo nobis non succurrat. An igitur vel unicum momentum esse decet, in quo ipsius non recordemur, in quo non totum, quod sumus, totum, quod habemus, & omnia, quæ agimus, ei non offeramus. Verum, cum per imbecillitatem nostram singulis id momenti præstare nobis haud liceat, saltem hoc agere non negligamus. primis diei momenti, & viva quadam grati animi testificatione Deo dicamus: totum id, quod sum Domine, totū id, quod habeo. totum id, quod possū, à te proficiscitur: itaque tuū sit, oportet; totum proin penitus id tibi consecro; cor meum, & omnes ejus motus, & quidquid interdū acturus, aut passurus sum, tibi offero, nihilque aliud opto, quàm. ut omnia ad gloriā tuam referantur.

T

III. Pro-

September,

*Oportet sem-
per orare, &
nunquam
deficere.*

Luc. 18. 13.

III. Proprium nostrum commodum nos quoque obligat, ad satisfaciendum officio orationis matutinæ. Secundum Christi monitum, orandum semper nobis foret, cum magnis ad id necessitatibus impellamur, quas probè agnoscere par esset; atque hæc agnitio urgere nos assidue deberet, ut per orationem ad illum confugeremus, qui solus subvenire nobis potest. Verum necessarium est, saltem cum prævidemus, vel metuimus occasiones periculosas, in quas incidere poterimus, objecta periculosa, quæ nobis occurrere, diversas necessitates, quæ nos premere, violentas tentationes, quæ invadere nos poterunt; necessarium, inquam, est, ut imbecillitate, & impotentia nostra hæc occasiones prævertendi, hisce tentationibus resistendi, ab his objectis nos defendendi, ex his necessitatibus nos eruendi convicti ad ipsum confugiamus, qui protectione sua hæc pericula avertere, gratijs suis debilitatem nostram roborare, ignaviam nostram animare, præcautioni nostræ succurrere, & omnibus necessitatibus nostris subvenire potest. Eheu! qui fit, ut in occasionibus adeò sit imbecillis, ut tories tentationibus succumbas, ut de die tam facile in peccatum labaris? annon hæc est causa, quòd curæ tibi non

non sic hæc pericula, & miseriae tempore ^{September.}
matutino prævertere petendo à Deo gratias
tibi necessarias, quas Deus non nisi oratio-
nibus concedere decrevit?

*Statue primum cordis tui motum Deo conse-
crare, & preces matutinas, quocunque demum
obtentu, nunquam negligere.*

Iustus cor suum tradet ad vigilandum
diluculo ad Dominum, qui fecit illum, &
in conspectu Altissimi deprecabitur. *Ec-
cli. 39. 6.*

Vides, quomodo te reddat certum de so-
licitudine sua, quam pro te gerit, si te sen-
serit sollicitum sui. Vigilas tu? vigilat
ille. Consurge, accelera, anticipa ipsas
etiam vigilias, invenies eum, non præve-
nies. *Bern. in Cant.*

DIES XXI.

De Praxi Imitationis Iesu Christi.

I.

Scriptura Sacra Verbum æternum, & Sa-
pientiam increatam appellat Speculum
sine macula. Præcipuus usus speculi est
nostras nobis maculas, & defectus aperire,
ut eos corrigere, simulque desiderium eos

*Speculum si-
ne macula
Dei Maje-
statis, & i-
magò Boni-
tatis illius.
Sap. 7. 26.*

T 2

emen